

Jesús de Praga i Sant Hilari

REVISTA MENSUAL

L'ofensiva del laïcisme

La Cambra dels Diputats va destil·lant, article darrera article, la solució del verí concentrat, que, amb enginy diabòlic, han preparat l'Atanisme i la masoneria, per tal de fer la guerra a l'Església de Jesucrist. Mentre majories i minories d'oposició s'escriuassen mutuament, tot treient-se els rapets al sol, una sola cosa resta en peu: la persecució. Aquesta bufa ferèstega i, un després de l'altre, cauen destralejats per sacrílegues imposicions els drets, irrenunciabls, de l'Església.

Una de les manifestacions més fastigoses d'aquesta creuada contra Déu, és allò que hom pomposament nomena laïcisme. Manera, esborradament sarcàstica, de dissimular l'odi que senten contra tot el què tingui sentor de Déu. Laïcisme, segons ens diuen, no significa altra cosa que areligió, jamai—ells no són anti!—persecució. I, no obstant, la pràctica i les obres venen dient tot el contrari. No pot ésser d'altra manera. Una *pose* independent no escau ni pot existir davant d'un problema, el més trascendental de l'esperit humà. Laïcisme no pot significar altra cosa que la declaració de la guerra a Déu.

I heus ací el laïcisme senyorejant per tot arreu. L'estat laic. La República laica. Les escoles laiques. Ací rau la veritable eficàcia de la plaga terrible, que, si dura gaire temps, ha de pujar una generació mutilada, desfeta, abans d'arribar a les lluites de la vida. L'escola sense Déu! La plaga pitjor que pot caure damunt d'un poble. La maledicció de Déu sobre una nació. La constitució la implanta en les escoles. Però—una altra fase, la més ignominiosa de la persecució—el govern no s'accontenta en reduir-la a l'escola oficial. En un sabotatge de la República i en un

abús d'autoritat declara públicament, no fa gaires dies, que les escoles privades queden enrolades al carro del laïcisme.

Ja no es pot arribar més enllà en l'odi contra el catolicisme, ni es pot donar un escarni més cínic de la llibertat que ens havien promès tantes vegades.

La tasca que ens espera és formidable. Però lluitarem i com que lluitarem per Déu, vencerem. L'Església no mor.

A n y S a n t

Ja pel mes passat havíem preparat quelcom, parlant d'aquestes festivitats. Una equivocació de la Casa Editora deixà de banda els comentaris tramesos. Ara, doncs, tot component el malentès, venim a parlar de ço que s'està celebrant ja en tota l'Església: el dinovè centenari de la Passió i Mort de Jesús. I durant tot aquest any, que començà el dia 2 d'abril, en tot el món catòlic es portaran a cap festivitats extraordinàries en commemoració de l'August Misteri de la Redempció del llinatge humà. Les peregrinacions aniran a Roma a fer visita a les Santes Relíquies que, de la Passió, es conserven a la Ciutat Eterna. Multitud de fidels d'arreu de la Terra arribaran a la Roma dels Papes a retre homenatge a Jesús, Déu. El Sant Pare espera, d'aquest Any Sant, moltíssims fruits per a la humanitat pecadora. El món marxa a la catàstrofe, si no fa una virada cap a Déu. Què hi haurà que sigui capaç de frenar la impetuositat luxuriosa i comodona dels homes? Si no són els sofriments que Jesús patia a la muntanya del Calvari, no sabriem quin remei donar a la naturalesa mortal. Animes santes pregaran i es mortificaran. Els cristians, de veritat, sabran donar exemples de virtuts i Jesús salvarà al món. Que així ho aconseguixi el dinovè Centenari de la Passió de Jesús.

«PORTEU-NOS CAPELLÀ QUE ENS TORNEM BESTIES».—Aquest prec tan cru formulaven al Bisbe d'Orleans els feligresos d'una ruralia, orfa de pastor espiritual, a ran de les lleis laiques. Sense moral l'home es bestialitza i sense sacerdot s'apagarà en alguns llogarrets l'únic lloc de cultura que hi crema.

Comentaris

Contarem un succés del qual, qui vulgui, podrà treure'n profitosa ensenyança, ben necessària en els temps actuals, de negació de tot esperit cristià.

Es diu que Laplace va acudir a exposar a l'emperador Napoleó la seva teoria genial de la formació del nostre sistema planetari. Aquesta teoria, com ja sabreu, fa derivar el sistema planetari d'una nebulosa primitiva (sens explicar l'origen d'aquesta nebulosa) que anant giravoltant i condensant-se, a conseqüència d'aquesta rotació mateixa tot augmentant, per tant la força centrífuga o de dispersió, es disgregà llençant a diferent distància els troços de que estava composta. Aquests troços giravoltant alhora sobre ells mateixos i sobre el nucli primitiu, constituïren els planetes qui a sa volta generen els satèlits. Tot plegat vé a constituir el nostre sistema planetari.

Feta semblant explicació per Laplace a Napoleó, aquest semblat fortament interessat per el desenvolupament del tema i li va dir en finir:

—He trobat que no haveu anomenat una sóla vegada Déu en tota vostra idea.

I l'astrònom amb una afectada modèstia, encobridora del major orgull i supèrbia, contestà:

—Senyor, no he tingut necessitat d'aital hipòtesi.

Pobre home! Encegat per sa supèrbia no veia quin origen tenia la primitiva nebulosa d'on feia partir tot el seu sistema. D'on havia vingut? Qui l'havia formada? Per què girava?

L'enteniment humà es tant limitat que quan vol aixecar-se per l'infinit en vol d'àliga, com més amunt arriba, cegat per la lluisor del sol de ço etern, cau i amb major ridicolesa i per enfonsar-se més baix.

Però seguim amb l'astrònom Laplace.

Tenia aquest gran amestat, malgrat la diferència d'idees, amb un altre savi de gran talent famós també a França per aquell temps. Era aquest darrer un fervent catòlic.

Una nit en que Laplace sopava a casa del seu amic, s'enbrancaren en una discussió sobre l'existència de Déu i Aquest donant lleis a la matèria per la seva ordenació. Es resistia l'indiferent Laplace a creure això, quan tingué l'encert d'entrar al menjador la minyona del creient, deixant a sobre la taula, una plata d'amanida.

—Quina cosa tan estranya!—saltà el bon catòlic repentinament dirigit-se a la serventa—. Com ha conseguit que de misteriosa manera s'hagin ajuntat en aquesta plata aquest ensiam, aquest oli, aquesta sal, aquest vinagre?

La serventa un xic sorpresa contestà:

—Està de broma el senyor! L'ensiam ben tallat, l'oli, el vinagre i la sal, són aquí perquè jo els hi he posat.

—Sembla més fàcil de fer això que l'univers. No?

—Es veritat, es veritat.

—Doncs, miri, aquest amic diu que l'univers amb tota sa grandiositat i harmonia és senzillament com una amanida que s'ha fet sola.

—Tot contenint l'esclatar en sorollosa riallada per respecte i per no acabar de confondre a l'esmaperdut amic del seu senyor, sortí la serventa del menjador, a l'ensems que l'astrònom, rient amb riure de conill, per dissimular la seva confusió, deixà sense resposta la clara i lògica objecció del seu catòlic amic

¡Quants n'hi ha que, faltats d'una raó convincent per oposar-se a les que els hi proposem, fan com el genial astrònom: riure i no contestar!

THEOFIL

La claror de la Pasqua

Al·leluia, crit de glòria, triomf i joia alhora, ressona per l'ample nau del temple, durant tot aquest temps pasqual. El Crist, vencent la mort, ha segellat el sublim misteri de la Redempció, i els homes, deixondits per la nova llum que s'ha ovirat, criden entusiàsticament: «Aquest és el dia que el Senyor ha fet, saltem de goig i alegrem-nos». L'esperança d'aquest dia feu viure confiades una cadena de generacions; la realitat vivent d'aquesta diada és el viure feliç de nostres dies. Ben infeliços els homes, per cert, si jamai hagués brillat l'estel de la Redempció; les centúries d'abans contant-ne els anys; els sigles de després, senyalant-ne els dies; uns i altres esguardant l'Home-Déu, qui dignà enaltir i exalçar la nostra naturalesa. Per això l'Església canta al·leluia. El Redemptor ha trucat ja i, fent fondre la calitja de la culpa, ha esmicolat el pecat.

Abans els catecúmens rebien el baptisme la nit del Dissabte Sant al

diumenge. Ells ressuscitant amb el Crist, aixemplaven son cor al dolç escalf de la llum apareguda; i ells han els qui més d'aprop participen del goig de la Pasqua. Perquè, els nous Cristians, rentats amb l'aigua saludable, sentien revifar-se i, deslligats de la feixuga carga de les negres boires de la culpa, quedaven transformats. Heus-açí el fruit de la Pasqua, la renovació espiritual de les nostres ànimes. Avui, l'Egoïsme, déu de l'univers, escampa arreu una tempesta de dissolució i odi que porten bella fruitada en el divorci absurd l'economia natural, l'economia de l'esperit. Si nosaltres no sentim renovellar nostre interior per la flama de la caritat, encesa per ministeri d'Aquell qui és pedra angular, no hem entrat pas de ple dins el cicle pasqual i el crit d'al lelúia a flor dels nostres llavis, que potser pronunciem tan inconscientment, serà un só buid i fonedís.

X.

Espigolant

El Monument del Sagrat Cor de Jesús a Bilbao, destruït per les ires maçòniques.

En nom de la llibertat, és clar, la tirania de l'Ajuntament de Bilbao mana enderrocar un dels monuments més hermosos que la pietat del poble cristià havia aixecat al Cor de Jesús. Per 24 vots contra 21! I com si es tractés de salvar la República espanyola de les angúnies que la combaten, un dels regidors fa un viatge expressament des de Madrid, un altre tot just sortit d'una greu malaltia, desafia les inclemències del temps, per tal de portar a terme la votació de l'enderrocament. I l'escampa satànica juntament en el segon centenari de la promesa del Sagrat Cor de Jesús al P. Hoyos que regnaria a Espanya més que en altres bandes. Tingueu pietat, Senyor, de la nostra Espanya!

La Mare Ràfols

Durant els darrers temps s'ha parlat molt d'aquesta serventa de Déu. Vàrem estar tentats de parlar-ne, ja fa alguns mesos, però per tal

de procedir amb força prudència en aquest terreny, tan apte a les al·lucinations, hem esperat fins ara a fer-ho. Nascuda a Vilafranca, l'any 1701, fundava, l'any 1804, la Germandat de la Caritat. Portà els primers serveis en la cura dels malalts a Saragossa. Després d'una vida consagrada sencera, al Sagrat Cor de Jesús, moria santament a Saragossa mateix l'any 1853. Ço que més l'ha donada conèixer són els seus escrits, esmatats de profecies; algunes de les quals han tingut exacte compliment. Però, a propòsits d'elles, volem dir-te, amat llegidor, que no hi donessis pas cap valor sobrenatural, fins que l'Església n'hagi passat. Que el dit Déu hi pot ésser, quin dubte en podem tenir? Però no és a nosaltres a qui pertoca d'esbrinar-ho. Entre tant, orem i treballem; no vinguessim a creure que alguna de les profecies ja ens relleva de treballar.

Noticiari

LES FESTES DE SETMANA SANTA I PASQUA Talmen, com en altres poblacions, durant aquestes festes hom diria que rebrotà l'espirit catòlic de la nostra Vila. Des de fa alguns anys que elles no havien estat celebrades amb tanta esplendorositat ni amb tanta d'assistència. No hi ha pas cap dubte que el poble ha vist amb molt de gust que el «Monument» s'aixequés altra volta, com era de costum en anyades pretèrites, a l'Altar Major. No fou pas minsa la preparació que el Septenari dels Dolors aportà a les ànimes dels fidels amb les prèdiques, saturades de doctrina i apostolicitat del P. Fabregat, Superior dels Missioners del S. Cor de Maria, a Vic. Afegiu-hi, a més, el sacrifici que tot cristià està disposat a fer, en aquests temps, pel Bon Jesús, sobretot durant l'Any Sant, al qual acabem d'entrar. I d'aquesta manera tindrem explicada la solemnitat d'aquestes diades, que, a no duptar, han d'ésser de molt profit per a les ànimes cristianes. Com a nombres extraordinaris, hom ha de fer menció dels sermons del Divendres Sant del P. Roca, tots dos formosíssims com pocs se n'hagin predicats a Snt. Hilari. La processó concorregudíssima i devota, sense cap incident que entelés la cerimònia religiosa. Els divinals oficis, amb molta assistència.

Les festes de Pasqua foren celebrades també solemnnialment, com pertoca a la diada de la Resurrecció de Jesús. El Sr. Ecònom, des de la

trona, felicità la Pasqua a tots els feligresos, i, complagut, donà les gràcies al poble per les manifestacions de fe que havien realitzat.

LES FESTES DE LA REPUBLICA Els elements que es creuen portar el timó del sentiment republicà a la nostra Vila, provaren d'organitzar unes festes per tal de commemorar el segon aniversari de la vinguda de la República. No hi ha res a dir. Però tingueren la mala pensada de no saber diferir les festes, fins a després de passades les solemnitats religioses, tal com ho feren altres poblacions, i obtingueren un fracàs rodó. Volgueren encarar—aquest semblava el propòsit—el *laïcisme* amb la pietat del poble. I a això ja no s'hi val. No és estrany, doncs, que resultessin migrades. Nosaltres hem cregut sempre que l'esperit netament republicà—que no és pas sinònim de sectari—ha de mostrar-se respectuós i deferent amb la consciència dels ciutadans.

ENCARA MES FESTES: LES DE SANT JORDI Hi ha la intenció d'organitzar unes festes brillantíssimes en la diada de Sant Jordi, Patró de Catalunya. Enguany, l'Ofici serà celebrat a la parroquial. Convé demanar al Sant Cavaller que es recordi de lliurar, a la nostra Catalunya dels dracs que estan a punt a engolir-la en la gorja de la ruïna espiritual i econòmica.

VETLLADA AL CENTRE RECREATIVU PEL PATRONAT CATEQUÍSTIC D'ARBUCIES Resultà una vetllada molt arrodonida i ben presentada amb aquell afinament que ja ens han fet tastar altres vegades els elements que el componen. Un bon èxit. Tinguè lloc el diumenge de Passió.

DONATIU PER A L'ERMITA El capellà custodi ha rebut, destinades al culte del Nen Jesús de Praga, 125 ptes. del matrimoni F. Salvador i Angels Sala de Salvador. Tot remerciant l'ofrena, demanem al Bon Jesús benediccions per a la devota família.

TRASPASSOS SENTITS El dia 2 d'abril moria a Barcelona, confortada amb els Sants Sagraments la Sra. Teresa Serra Vda. de Faura. D'ànima senzilla i carirativa, s'havia conquerit simpaties generals per l'amor que havia demostrat sempre als pobres i necessitats. A Sant Hilari era molt coneguda i estimada.

A Arenys de Mar morí el 12 de març la Sra. Carme Frigola i Saleta, subscriptora de la Revista. Al cel sien, i el condol a les respectives famílies.

Servei demogràfic i estadístic de Sant Hilari

MES DE MARÇ

Naixements.—El dia 4, una nena—Enrica, Josepa, Maria—filla de Francesc Gros i Concepció Juanhuix. El dia 5, una nena—Rosa, Maria, Josepa—filla de Joan Campmajó i Enrica Roca. El dia 6, un nen—Ricard, Pasqual, Enric—fill de Joan Torrent i Purificació Arcas. El dia 8, una nena—Maria, Margarida, Dolors—filla d'Adolf Casas i Josepa Tarrés. El dia 15, un nen—Pere, Valentí, Josep—fill de Josep Bosch i Caterina Cornella. El dia 20, una nena—Carme, Maria, Rosa—filla de Ramon Puig i Marianna Vernedas. El dia 26, una nena—Dolors, Rosa, Rita—filla de Joan Hosa i Francesca Horra.

Defuncions.—El dia 5, Antònia Puig Juanhuix, de 47 anys. El dia 12, Narcís Corbera Solanells, de vuit mesos. El dia 20, Ramon Bages Bach, de 80 anys. El dia 24, Teresa Traveria Riera, de 65 anys.

Casaments.—El dia 11, Joan Masnou Mollfuleda amb Maria Valls Hereu. El dia 11, Joan Busquets Bayé amb Dolors Feliu Busquets. El dia 14, Joan Rosell Sabé amb Maria Puig Roset. El dia 30, Josep Masnou Gravalosa amb Mercè Fàbrega Arola.

SERVIR A CRIST ES REGNAR

CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC

JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES = MALALTIES DE LA PELL

CIRURGIA INFANTIL = CIRURGIA DELS OSSOS = DIAGNÒSTICS

Plaça Constitució, 7, pral.

GIRONA

ARTS GRAFIQUES = Santa Coloma de Farnés = Rep. F. Fauria